Divizia feminină de handbal

A FOST O „EXPERIENȚĂ DE LUPTĂ" PENTRU C.M.?

Este indiscutabil faptul că această a XVII-a ediție a Diviziei A, încheiată la finele săptămînii trecute, a fost una dintre cele mai agitate întreceri a formațiilor din primul eșalon al handbalului nostru feminin. Cu excepția **UNIVERSITĂȚII TIMIȘOARA** (o campioană autoritară care, deși nu a atins decît uneori potențialul maxim, a dominat campionatul într-o manieră categorică), și a **Universității București**, toate celelalte echipe ne-au oferit evoluții sinuoase și un lanț aproape interminabil de surprize. Chiar clasamentul final al campionatului ne prilejuiește notarea cîtorva lucruri cu caracter de surpriză : în Divizia B a plecat o echipă cu recunoscute posibilități („U" Iași), pe locul III s-a clasat o proaspătă promovată (Progresul București), iar fosta campioană a țării, I.E.F.S., a ocupat locul... V.

Înainte de a încerca să găsim explicațiile acestei situații, vom sublinia, însă, gradul de maturitate atins de noua deținătoare a titlului republican, **Universitatea Timișoara**, mărirea omogenității lotului său și consolidarea unei concepții de joc — atuuri care pot permite formației antrenate de **Constantin Lache** să aspire în viitor la performanțe înalte, pe plan internațional. Cuvinte bune și despre „U" București, care s-a clasat pe locul II. Deși are un lot cu numai două valori certe (Arghir și Furcoi), formația bucureșteană a cîștigat o poziție de frunte pe baza eforturilor susținute ale antrenorului C. Popescu, împreună cu elevele sale, a muncii permanente.

Să revenim acum la campionatul recent încheiat, la situația încîlcită, neconcludentă, pe care ne-a oferit-o acesta de-a lungul celor 33 de etape.

Un prim aspect la care vrem să ne oprim este periculoasa tendință a mai multor formații de a aștepta totul numai din partea a una-două jucătoare. Pare incredibil ca echipe binecunoscute, cu vechi state de serviciu în Divizia A, să-și clădească speranțele și să-și bazeze obiectivele pe „mîna" unei singure handbaliste, dar realitatea — neplăcută — ne confirmă că lucrurile stau într-adevăr așa. Voința Odorhei trăiește în exclusivitate prin **Magda Mikloș**, Mureșul Tg. Mureș prin **Rozalia Șoș**, Textila Buhuși prin **Viorica Vieru** și **Emilia Munteanu**, Rapid București prin **Ana Stănișel**. Iar cînd aceste jucătoare nu sînt în formă sau se accidentează (așa cum s-a și întîmplat, de altfel) echipele pierd jocuri pe care ar fi trebuit să le cîștige și, dacă nu și-au asigurat un bagaj de puncte suficient, se trezesc în neplăcuta situație de a lupta pentru evitarea retrogradării (Voința Odorhei, Rapidul și Mureșul au simțit direct aceste urmări)...

Un al doilea aspect important este folosirea pînă la... uzare a „7-lui" de bază. Exemple de echipe care practică această „metodă" sînt Constructorul Timișoara, „U" Iași, Sparta Mediaș și chiar... Universitatea Timișoara !

În fine, o a treia problemă ar fi „criza portarilor", de fapt o pseudo-criză, pe care antrenorii o duc, cu bună știință, spre o criză veritabilă. Concret, pe baza unei interesante statistici făcute de F.R.H. după primele 22 de etape (care însumează 1100 de minute de joc) reiese că portari care au apărat în dese rînduri buturile diferitelor reprezentative ale țării nu sînt suficient creditați la echipele de club : **A. Chiș** („U" București) — 109 minute, **Elisabeta Ionescu** („U" Timișoara) — 157, **E. Potora** (Constructorul Timișoara) — 267, **M. Ciucur** (Textila Buhuși) — 228 etc.

La capitolul „realizări", campionatul recent încheiat nu-și poate trece, după opinia noastră, decît buna evoluție a jucătoarelor deja cooptate în echipa națională ; și acesta este un cîștig serios, însă insuficient. Este greu de crezut că antrenorii lotului național au reușit să descopere în această ediție a Diviziei A o jucătoare nouă cu certe posibilități, o speranță care să poată aspira la intrarea în lot și la nominalizarea pentru Jocurile Olimpice. Din păcate, „noutăți" nu au apărut nici la acest important capitol, deși așteptăm, așteptăm de cîțiva ani. Ba chiar dimpotrivă, handbaliste în care se puneau mari speranțe, unele chiar convocate la echipa națională, au evoluat palid, absolut neconvingător : **Victoria Amarandei** (Rapid), **Maria Bosi** (I.E.F.S.), **Darinca Marcov** (Constructorul Timișoara) etc.

Despre campionat ar mai fi de spus încă multe lucruri, poate la fel de puțin îmbucurătoare. Important este, însă, ca antrenorii echipelor din primul eșalon, conducerile secțiilor și cluburilor să privească cea mai importantă întrecere internă dincolo de clasamentul propriu-zis, căutînd să vadă ce au pierdut și ce au cîștigat după un an de zbucium, de emoții și de muncă. Pînă la C.M. din U.R.S.S. a mai rămas puțin timp, iar în perspectivă se află Jocurile Olimpice. Or, Divizia A trebuie să fie „experiența de luptă" a fetelor noastre.

Horia ALEXANDRESCU

DUPĂ PRIMA ETAPĂ A CAMPIONATELOR DE CĂLĂRIE

DEBUT SATISFĂCĂTOR ÎN ACTUALUL SEZON

Întrecerile din prima etapă a campionatelor republicane de călărie (dresaj și obstacole), desfășurate la baza hipică din Craiova (subliniem, cu această ocazie, foarte buna organizare asigurată de clubul local cu sprijinul C.J.E.F.S.), au scos în evidență pregătirea mulțumitoare a călăreților și a materialului cabalin, fapt ilustrat, în special, de numărul mic de greșeli înregistrate. S-a observat, totuși, că accentul a fost pus, cu deosebire, pe exersarea săriturilor și mai puțin pe dresaj, ceea ce a dus la derobări, nepermise, în condițiile unui dresaj corect. De asemenea, s-au constatat și erori tehnice ale călăreților, care au împiedicat, astfel, o bună evoluție a calului pe parcurs, și s-au soldat cu penalizări.

În absența sportivilor de la Dinamo și Petrolul Ploiești, aflați în loturile reprezentative, bine s-au prezentat cei de la cluburile **C.S.M. Sibiu, Steaua** și **Olimpia-Constructorul** (pentru ultimul cu o remarcă în plus privind comportarea juniorilor). Am amintit dintre cei remarcați pe **C. Ilin, M. Silvestru** (Steaua), **G. Schneider** (C.S.M. Sibiu), **M. Aluneanu** (Olimpia-Constructorul), **R. Mihalcea** (C.S.M. Iași) la seniori, **C. Alexandrescu** (C.S.M. Iași), **Ruxandra Bădulescu, Ioana David, C. Radu** și **C. Grigore** (Olimpia-Constructorul) la juniori în probele de obstacole, iar la dresaj pe **A. Donescu, S. Soveja, R. Marcoci** (Steaua), **Norica Petric** (Mondial Lugoj).

Trebuie amintită situația asociației „Venus" Mangalia ai cărei sportivi (cu calități și cu un bun material cabalin) nu au putut evolua la un nivel deosebit, deoarece n-au beneficiat de îndrumările unui antrenor, care să fi organizat și supravegheat pregătirea. Se cere, așadar, ca situația să fie remediată, astfel, ca, la următoarea etapă (8—13 iulie, Sibiu), ei să se poată prezenta cît mai bine.

În continuare notăm apariția unui lot de cai tineri (Fudul, Razbec, Bran, Renzi, Fecior, Drumeț ș.a.) care au reținut atenția specialiștilor prin aptitudinile dovedite pentru performanță. Se cere pe mai departe un antrenament serios, în vederea realizării obiectivelor propuse privind sporirea calității materialului cabalin.

Ținînd seama de stadiul actual al călăriei noastre, se poate aprecia că, în sezonul de pînă acum, comportarea sportivilor a fost satisfăcătoare, ei avînd o bună evoluție atît în disputele din campionat, cît și la cele două concursuri internaționale (Kiskunhalas și Novi Sad) la care au luat parte.

Em. F.

CAMPIONATELE EUROPENE DE BOX DE LA KATOWICE

200 DE PERECHI DE MĂNUȘI ÎNCRUCIȘATE PENTRU 11 TITLURI CONTINENTALE

ȘANSELE PUGILIȘTILOR ROMÂNI

După ultimele vești, comunicate de comitetul de organizare de la Katowice, au sosit pînă acum înscrieri din partea a 24 de țări care-și vor trimite sportivii la campionatele **europene de box.** Cu formații complete, de cîte 11 boxeri, s-au anunțat federațiile din **Bulgaria, Cehoslovacia, Grecia, Iugoslavia, R. D. Germană, România, Italia, U.R.S.S.** și **Polonia. Ungaria** se prezintă doar cu 9 pugiliști. Oricum, se scontează pe participarea a **aproximativ 200 de combatanți,** ceea ce indică, orientativ, o competiție cu înalt grad de dificultate, pentru că accesul spre semifinalele care asigură medaliile continentale trece prin 3—5 meciuri disputate într-o singură săptămînă.

În linii mari, candidații la gloria europeană pe ringul instalat în sala „Ronda" din Katowice sînt cunoscuți. Cu puține excepții, componența formațiilor a fost dată publicității. Se remarcă, încă de la prima vedere, o substanțială remaniere a loturilor „clasice", întîlnite în mod obișnuit, în ultima vreme, la întrecerile olimpice, mondiale sau continentale. Este evident că majoritatea federațiilor naționale efectuează nu numai schimbările impuse de vîrsta unor consacrați, ci și din dorința de a testa încă de pe acum, capacitatea unor posibili candidați olimpici, pentru Montreal 1976. Această intenție explică aspirația multor nume noi, de pildă în selecționata sovietică, ce oferă exemplul cel mai elocvent.

Vor fi prezenți la Katowice aproape toți campionii europeni din 1973 (Belgrad), deși unii și-au schimbat între timp categoriile de greutate : **Zasipko** — de la semimuscă la muscă, **Beneș** — de la ușoară la semimijlocie, **Klimanov** — de la mijlocie mică la mijlocie, **Lemeșev** — de la mijlocie la semigrea.

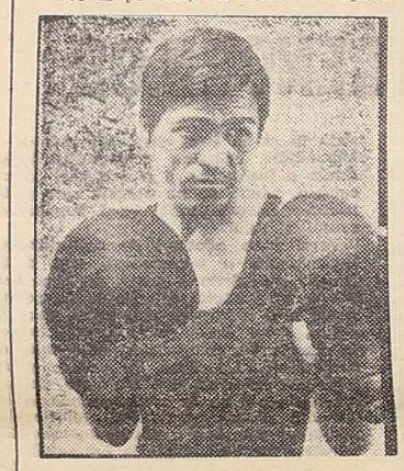

CONSTANTIN GRUIESCU

La întrebarea generală : **ce rezultate vor da campionatele europene de la Katowice ?** este firește greu de răspuns în două cuvinte. Ca de obicei, la ultimele ediții ale competiției, se așteaptă o luptă strînsă între reprezentanții școlilor pugilistice din U.R.S.S., România, Ungaria, Bulgaria, Iugoslavia, R. D. Germană și firește cei din Polonia, care nu vor pierde ocazia de a valorifica avantajos calitatea de gazde, pentru o spectaculoasă revenire pe primul plan, părăsit în ultima vreme.

În ordinea individuală, favoriții nu lipsesc, dar întrucît în box pronosticurile sînt destul de hazardate, preferăm să trecem în revistă șansele probabile, raportate la concurenții români.

SEMIMUSCĂ. Remus Cozma are de făcut față fostului campion olimpic și european **Gedö** (Ungaria), unui permanent abonat la medaliile de bronz (europene și mondiale), spaniolul **Enrique Rodriguez,** învinsul său de la Havana — **Srednicki** (Polonia), sovieticul **Tkacenko** și bulgarul **Fuceadjiev** (vicecampion european în 1973).

MUSCĂ. Constantin Gruescu trebuie să-și apere titlul împotriva campionului semimuștelor **Zasipko** (U.R.S.S.), a lui **Kostadinov** (Bulgaria), **S. Orban** (Ungaria), **Gertenbach** (R.D.G.) și credem că, în bună condiție fizică, șansele sale rămîn intacte.

COCOȘ. În jurul lui **Mircea Tone,** lotul puternic de adversari e condus de campionul **Cosentino** (Franța) și de outsiderii **Andreikovski** (Bulgaria), **Ribakov** (U.R.S.S.), **Rocke** (R.D.G.) și **Hocke** (Cehoslovacia).

PANA. În aceeași categorie cu campionul **Förster** (R.D.G.), valorosul **Badari** (Ungaria) și iugoslavul **Ristici,** misiunea lui **Gheorghe Ciochină** nu va fi prea ușoară.

SEMIUȘOARĂ. Încă un campion european provenind din România, va trebui să lupte pentru a-și păstra titlul : **Simion Cuțov.** Considerăm că cei mai de temut adversari îi vor fi **Tomczyk** (Polonia) — dornic de revanșă, acasă la el, **Botos** (Ungaria), **Lvov** (U.R.S.S.), **Radowski** (R.D.G.).

UȘOARĂ. Paul Dobrescu își încearcă șansa pentru a doua oară, de data aceasta scăpat de concurența lui Beneș. În schimb trebuie să înfrunte pe bulgarul **Kolev** (care i-a făcut zile grele lui Calistrat Cuțov) și pe **Beyer** (R.D.G.) — pe care l-a învins, la Galați.

SEMIMIJLOCIE. Din rivalitatea **Beneș** (Iugoslavia) — **Kicka** (Polonia), începută la Havana, ar putea profita **Victor Zilberman,** a cărui formă îl îndreptățește să aspire la un loc pe podium.

MIJLOCIE MICĂ. Într-o categorie fără elemente de mare valoare, **Alexandru Tirboi** și-ar putea valorifica combativitatea. Pe listă : **Saposnikov** (U. R. S. S.), **Rapcsak** (Ungaria), **Belici** (Iugoslavia).

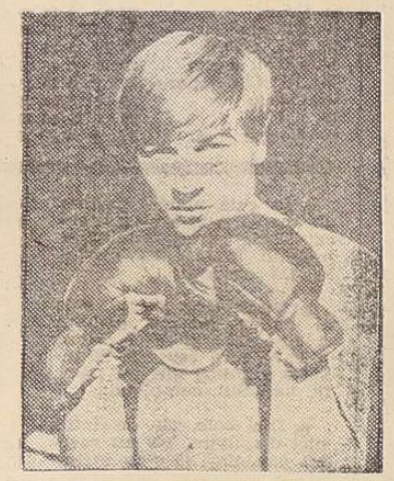

SIMION CUȚOV

MIJLOCIE. Duritatea va decide, probabil, în lupta dintre **Klimanov** (U.R.S.S.), **Vujkovici** (Iugoslavia), **Wittenburg** (R.D.G.). **Nicolae Chipirog** nu poate nădăjdui decît pe tăria tinereții sale.

SEMIGREA. Prin absența lui **Parlov,** polonezul **Gortat** va găsi, acasă la el, cel mai bun prilej de a se afirma, în sfîrșit, plenar. În calea sa stau : **Lemeșev** (U.R.S.S.), **Sachse** (R.D.G.) și... **Constantin Văran.**

GREA. O categorie deschisă oricărui rezultat, cu mulți favoriți : **Hussing** (R.F.G.), **Milici** (Iugoslavia), **Gorstkov** (U.R.S.S.), **Suvandjiev** (Bulgaria), **Fanghänel** (R.D.G.) și un concurent serios, pe care ei **nu** îl cunosc încă : **Mircea Simon !**

Victor BĂNCIULESCU

MEREU PE TERENURILE DE TENIS

Acum, cînd decorul atît de drag nouă, al parcului Progresul, se înnoiește văzînd cu ochii, pentru a face loc înaltelor tribune, care vor străjui peste puțin timp „centralul", impunător și trainic, este momentul de a ne opri și asupra celor ce rămîn neschimbate în acest lăcaș de baștină al tenisului nostru. Am vorbit — fără a fi neapărat tributarii cuvintelor mari — despre pasiunea și devotamentul oamenilor de aici, a celor care depun strădanie pentru ridicarea unei discipline sportive menite să dea tărie și bucurii celor ce o practică. Unuia din acești oameni, care muncesc neobosit pentru tenis, îi dedicăm rîndurile de față.

Îl cunoașteți, desigur. Pentru oricine a călcat pragul arenei din str. Dr. Staicovici, chipul său i-a devenit familiar. Și numele. Cine nu-l știe pe „Cucu" Schmidt ?

Veșnic preocupat, grăbit, trecînd de la un teren la altul, cu servieta lui doldora de fișe, caiete, foi de arbitraj, mingi și rachete. Faimoasa lui servietă, mare și grea cît o ladă, care — se zice — îl face să aibă mersul legănat ca al unui marinar pe punte. Subiect de glume, dar accesoriu strict necesar pentru acela care și-a făcut din terenul de tenis, casă și birou, loc de antrenament și laborator de performanțe.

L-am cunoscut și altfel. Era pe atunci tînăr. Racheta o rotea deasupra capului, trimițînd mingea cu forță și precizie în careul de serviciu. A fost primul tenisman, la noi care și-a făcut din smeci și vole, o armă decisivă. Cu ele, mai ales, a cîștigat lauri, aplauze și stima adversarilor. De-a lungul a două, sau trei decenii de activitate ca jucător.

Arnulf Schmidt, inimitabilul „Cucu", a fost a anticipație a tenisului modern, o apariție singulară pe terenurile noastre. A început să joace la Brașov, la vîrstă fragedă. Devenea campion de seniori al orașului, în 1928, cînd abia împlinise 17 ani. Peste alți patru ani, debuta în echipa națională. În „Cupa Davis", alături de Cristea Caralulis — care avea să-i fie partener desăvîrșit la dublu — înscrie un meci memorabil împotriva Angliei, la Harrogate, în 1937. Englezii obțin un dificil 3—2, cîștigînd la dublu după long-seturi (Schmidt și Caralulis învinseseră amîndoi pe Jones). Este al 12-lea campion al Românie, cucerind titlul la simplu în două ediții consecutive, 1935—36. De șase ori a fost pe locul doi. Impresionant este palmaresul său ca jucător de dublu, probă în care n-avea egal : de 17 ori campion național la dublu bărbați ; de 18 ori la dublu mixt. A schimbat parteneri și parteneri, dar el a rămas ani de-a rîndul cel mai bun. În 1953 (la 42 ani !) cîștiga ultimul titlu la mixt, împreună cu Eva Stăncescu.

Cum era și firesc, „Cucu" Schmidt a trecut, cînd venise vremea, de la statutul de jucător la acela de antrenor. Din 1952 își duce această muncă, în care a obținut merite necontestate. A crescut nenumărați noi tenismani, în special pe terenurile Progresului, pe care-l ducea la victorie în campionatul republican pe echipe, în 1964. Aci a pregătit — printre alții — pe Toma Ovici, Ecaterina Roșianu, Dan Nemeș, Mihai Tăbăraș, Costel Curcă, Marian Mîrza. Nume care s-au „văzut" în tenis, sau pe care le vom vedea în curînd. A condus, de mai multe ori, reprezentativa feminină a țării, victorioasă la Balcaniadă.

Război de activitate bogat, care s-a completat în februarie trecut cu o dată festivă, atunci cînd conferința pe țară a Federației române de tenis i-a acordat lui Arnulf Schmidt titlul de antrenor emerit. Împlinise 64 de ani.

Zilele trecute, am aflat o veste bună. „Cucu" nu se retrage ! Deși pensionar, cu decizie proaspătă, el va rămîne în cadrul clubului Progresul, pentru a veghea mai departe la bunul mers al secției de tenis. Nici nu se putea hotărîre mai binevenită.

Să-i urăm lui „Cucu" Schmidt, pe mai departe, ani mulți și succese tot mai multe !

Radu VOIA

SPORTIVII ROMÂNI MAI AU DE LUCRU PENTRU A ATINGE VALOAREA CELOR MAI BUNI JUDOKA DIN EUROPA !

Cea de-a XXIV-a ediție a campionatelor europene de judo, găzduită de Palatul sporturilor din Lyon, a reunit 318 concurenți din 28 de țări. La această competiție de anvergură au participat și 7 sportivi români. Pentru cîteva amănunte privind confruntările continentale și comportarea reprezentanților țării noastre ne-am adresat secretarului general al F.R.J. *Anton Muraru.* Acesta ne-a spus, printre altele, că întrecerile de la Lyon au fost extrem de dificile. Nici unul dintre campionii ediției de anul trecut — prezenți cu toții și la aceste C.E. — nu și-a păstrat titlul ! De astă dată, așii în tehnica judo-ului nu și-au putut pune în valoare măiestria fără a dispune de mari resurse fizice, de forța indispensabilă luptătorilor autentici. În acest context, sportivii români nu puteau emite — s-o spunem deschis — pretenții la succes. De altfel, nici unul dintre ei nu a reușit să obțină mai mult de o victorie, și acelea în fața unor concurenți din țări ai căror judoka — asemenea celor din țara noastră — se află încă departe de valoarea sportivilor fruntași din Europa, cum sînt cei din U.R.S.S., R. D. Germană, Franța, Polonia, Iugoslavia, Austria, Olanda ș.a. Este adevărat că *Șt. Pop* (cat. ușoară), *L. Lazăr* (semimijlocie), *Gh. Nache* și *C. Știrbu* (semigrea) au depus eforturi mari în meciurile cu unii adversari valoroși. S-a văzut, însă, clar că lor le lipsește experiența competițiilor „tari", că nu știu încă să se descurce în momentele dificile. În general, sportivii români s-au apropiat de valoarea concurenților redutabili numai la capitolul pregătirii fizice. Nici pregătirea lor tactică n-a fost corespunzătoare cerințelor actuale.

După campionatele continentale de la Lyon

C. Știrbu, Șt. Pop și L. Lazăr puteau să iasă învingători în unele partide, deoarece au avut avantaj cînd mai erau 8—10 secunde pînă la gongul final, dar n-au știut cum să-și păstreze punctele obținute. Semigreul Gh. Nache s-a accidentat la umăr în timpul celui de al doilea meci, cu sovieticul A. Muzaev și astfel a ieșit din competiție. Chiar și antrenorul *Gh. Donciu* a greșit nepermis pentru experiența sa manifestînd o accentuată nervozitate pe care a transmis-o și sportivilor. Ceilalți trei concurenți români înscriși la întrecerile individuale, *T. Mihalache, I. Lazăr* (cat. mijlocie) și *I. Codrea* (grea și open), au luptat sub posibilități. De pildă, I. Codrea, clasat pe locul IV la „europenele" de anul trecut, de data aceasta a fost eliminat, chiar după primul meci, atît la „grea", cît și la „open".

În competiția pe echipe, deși sorții au decis ca în meciul inaugural reprezentativa română să întîlnească puternica selecționată a Olandei, partida se putea încheia cu victoria formației noastre. Dar, același Codrea s-a comportat din nou nesatisfăcător și a fost învins prin ippon (înainte de limită). Victoria ar fi putut reveni echipei române, aflată la egalitate de puncte cu adversara, chiar după insuccesul de la categoria grea, dar a fost depășită la punctajul tehnic (10—15). Și cu această înfrîngere, formația țării noastre a ieșit din concurs încă de la prima sa întîlnire...

Comportarea sportivilor români la actuala ediție a campionatelor europene va fi analizată, credem, cu toată răspunderea în cadrul Biroului F.R.J., urmînd să se ia măsuri corespunzătoare pentru îmbunătățirea activității viitoare.

Costin CHIRIAC